

NHỮNG NGÀY CẬN TẾT

NGUYỄN VĨNH LONG

Có lẽ những rộn ràng, hân hoan nhất trong năm không phải là "ba ngày Tết", mà là những ngày cận Tết. Bắt đầu vào ngày 23 tháng chạp, tôi đưa ông Táo về trời. Tất cả mọi sinh hoạt đều hướng về việc chuẩn bị để đón một mùa xuân mới, chào đón nguyên đán và mấy ngày Tết trước mặt. Lúc nhỏ là mùi vải thơm của bộ đồ mới, mùi gạo nếp ngâm cho nồi bánh và hương thơm ngào ngạt cho sàng phơi mứt dừa, mứt bí, mứt gừng ngoài sân. Những đêm ngủ gà ngủ gật ngồi canh bên nồi bánh tét cùng với mẹ, với gia đình xúm quanh. Mùi bếp lửa, mùi khói hương, mùi áo mới lan tỏa của tuổi thơ ngan ngát những ngày xa...

Mùa xuân và tình yêu là sự hài hòa đẹp, thật đẹp của một đời người, của những ngày tuổi mới lớn "biết yêu". Gia đình là tổ ấm áp, tình yêu là hương sắc mùa xuân của những ước mơ, thương nhớ. Người ấy làm mùa xuân mang theo nhiều ý nghĩa đặc biệt hơn, rộn rã hơn và chờ đợi hơn. Bạn còn nhớ mối tình với những ngày cận Tết của mình? Ngày thơ bạn chờ mặc áo mới, bây giờ bạn sẽ chờ đợi một khuôn mặt, một ánh mắt, một nụ cười... dù vừa mới gặp hôm qua. Bạn nôn nao ngày mai tới sớm, để gặp "ai" rồi cùng đèo nhau đi loanh quanh những con đường quen thuộc; nói với nhau bao nhiêu câu chuyện đã nói với nhau chẳng biết bao lần. Hay "hai người" ngồi lặng yên cùng nhau nhìn ngắm phố phường đang khoác lên những tà áo mới, không khí thật thơm mùi xuân thấm chọt về. Ngôn ngữ tình yêu của những ngày cận Tết là khoảng không trầm mặc và hơi ấm bàn tay trong gió xuân về.

"Em có nghe trời vào xuân chưa,
Bên sông từng giọt nắng vàng
Chợt lưa thưa và mùa xuân đó,
Có em thì xuân rất đẹp,
Anh không biết xuân về lúc nào,
Lời tình đong đưa theo gió,
Mình thương nhau mấy tuổi xuân rồi...." (1)

Mùa xuân với mối tình đầu tiên là mắt nhắm, là nỗi tương tư trong mùi thơm con gái, là mùi mồ hôi đầm chút ngậy ngậy trong vòng tay ôm ngồi áp phía sau. Thế giới chung quanh chỉ là hư ảo, chỉ có bạn và người ấy tồn tại bên đời... Một lần vào những ngày cận Tết, người ấy đưa ra hai mảnh giấy và nói với tôi: "Anh ghi quà anh muốn và em ghi quà em muốn vào giấy. Mình sẽ tặng cho nhau vào Tết này nghen anh"! Tôi và nàng trao nhau hai tờ giấy ước hẹn đó... Đã hơn bốn mươi năm tôi vẫn còn nhớ rõ mấy dòng chữ trong tờ giấy của người ấy và hai chữ của tôi. Dòng chữ ước muốn của nàng: "Tình yêu của anh!". Hai chữ ước muốn quà Tết của tôi: "Môi em"!

Tình yêu tôi, em đã nhận. Bờ môi em, tôi đã có. Vậy mà những ngày cận Tết biết bao mùa xuân sau, đã không còn có nhau. Cuộc sống bao la, số phận người hạn hẹp. Dù một lần, tình yêu vẫn mãi còn đó trong ta, cho những mùa xuân lại trở về muôn thuở. Cái mất đi là thân phận, điều còn là trái tim tươi thắm dòng máu trở về. Nâng niu từng kỷ niệm, từng nỗi nhớ thương dù chỉ như một làn thoáng qua như giấc mộng:

"Gió chiều thâm vương bao nhớ nhung
Người yêu thoáng qua trong giấc mộng
Vui nguồn sống mơ những ngày mong chờ
Trách ai đành tâm hững hờ
Mối tình đầu xuân ai thấu chăng
Lòng tha thiết vương theo tiếng đàn
Mơ đời ái ân những ngày phong trần
Sống trong mộng đẹp ngày xuân..." (2)

Mùa xuân đi rồi mùa xuân lại đến, nhưng tuổi xuân chỉ đến một lần và vĩnh viễn trôi xa. Những mùa xuân sau bạn đã đón mừng xuân với ai? Cùng với người ấy, bạn là người may mắn đời này? Hay với một người khác, mùa xuân vẫn luôn tươi đẹp nở hoa, vẫn luôn thơm mùi áo mới, vẫn nồng ấm mùi khói hương trong tối giao thừa! Những ngày cận Tết lòng vẫn luôn rộn rã hân hoan theo từng nhịp trôi nhanh của một đời người. Bạn luôn là người chờ đợi thời gian, nhưng thời gian chẳng chờ đợi ai bao giờ!

Những ngày cận Tết đang đến trên quê nhà hay ở một quê xa, bạn vẫn hân hoan hay băng khuâng chờ đón xuân về và có bao giờ tự hỏi thầm: "Mình thương nhau mấy tuổi xuân rồi"? Đã có mấy tuổi xuân rồi thoáng chốc, bạn không đếm nhưng tuổi thời gian luôn mãi chất chồng. Bây giờ chắc bạn không còn với ai đó lang thang, mà ngồi đợi con cháu mang từng nhánh xuân về. Bây giờ chắc bạn không còn háo hức bao tà áo mới, mà hạnh phúc nhìn thế hệ cháu

con lũ lượt tụ lại quanh ta. Đó là quê nhà, còn những ngày cận Tết quê xa? Mùa đông đang rét mướt bên ngoài, bạn và tôi chắc cũng đã quen rồi "thương mấy tuổi xuân" xa xứ! Hoa mai, hoa cúc, hoa vạn thọ, hoa đào... bây giờ ở đâu cũng có. Dưa hấu đỏ, mít dứa, mít bí, mít gừng... bây giờ ở đâu cũng không thiếu, phải không các bạn? Nhưng không hiểu sao, những ngày cận Tết vẫn luôn làm tôi ngòi nhớ những ngày cận Tết năm nào, của một thời thương nhớ rất xa...

"Đón Xuân này tôi nhớ Xuân xưa
Hẹn gặp nhau khi pháo giao thừa
Em đứng chờ tôi trước song thưa
Tôi đi qua đầu ngõ
Hỏi nhau thăm Xuân đã về chưa..." (3)

Nguyễn Vĩnh Long

- (1) Mùa Xuân Đó Có Em - Anh Việt Thu
- (2) Mộng Chiều Xuân - Ngọc Bích
- (3) Đón Xuân Này Nhớ Xuân Xưa - Châu Kỳ, Anh Châu